

สอวช.เปิดแผน 5 ปี

บัณฑิตผู้ประกอบการ 1,000 ราย เพิ่มรายได้ 1 ล้านล้านบาท
ดินประเทศพันกับดักความยากจน

SMEs

ในช่วงที่ผ่านมา แม้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของไทยจะค่อยๆ เติบโตขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง แต่เป็นการเติบโตเฉลี่ย 3-4 % ต่อปีเท่านั้น และคงอยู่ในระดับนี้มาเป็นเวลากว่า 20 ปี ซึ่งประเทศไทยมีการพัฒนาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะนำเข้าและใช้เทคโนโลยีจากต่างประเทศเพื่อเพิ่มผลผลิต แม้จะมีการส่งออกที่ดี แต่ยังคงขาดการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมระดับสูง จึงไม่สามารถยกระดับคุณภาพและเพิ่มมูลค่าในตัวสินค้าได้ ในปัจจุบันการผลิตไทยไม่มีข้อได้เปรียบในเรื่องค่าแรงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นแรงงานที่มีทักษะไม่สูงมาก ไม่สอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีในภาคธุรกิจ ภาคอุตสาหกรรม และเทคโนโลยีในอนาคต เป็นผลให้ธนาคารโลกประกาศว่าไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่ติดกับดักรายได้ปานกลาง

ภายใต้บริบทของประเทศที่ติดอยู่ในกับดักรายได้ปานกลางนั้น จึงเป็นภารกิจสำคัญของสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (สอวช.) และหน่วยงานพันธมิตร ในการผลักดันให้เกิดการดำเนินงานตามกรอบนโยบายยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566-2570 เพื่อบรรลุเป้าหมายการยกระดับประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง

เปิด 5 ทิศทางขับเคลื่อนประเทศด้วย อววน.

สำหรับแนวทางในการดำเนินงาน ดร.กิติพงค์ พร้อมวงค์ ผู้อำนวยการ สอวช. เผยว่า สอวช. มีเป้าหมายนำเอาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม หรือ อววน. มาขับเคลื่อนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจและสังคมไทย โดยกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานไว้ 5 ทิศทาง คือ ทิศทางแรก ยกระดับประเทศไทยให้หลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง โดยมีเป้าหมาย 2 ประการคือ เป้าหมายที่ 1 ทำให้คนไทยมีรายได้สูงขึ้น เฉลี่ย 400,000 บาท/คน/ปี เป้าหมายที่ 2 การกระจายรายได้ให้ทั่วถึง ซึ่งวิธีการขับเคลื่อนเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายจะต้องเน้นเรื่องของการพัฒนานวัตกรรม คือการเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการธุรกิจฐานนวัตกรรม หรือ Innovation Driven Enterprise (IDE) โดยเน้นการพัฒนามาตรการและกลไกส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจนวัตกรรม ส่งเสริมเติบโตแบบก้าวกระโดดผ่านกลไกสำคัญ เช่น การ

พัฒนาอุทยานวิทยาศาสตร์ในภูมิภาค การส่งเสริมศูนย์บ่มเพาะธุรกิจ เทคโนโลยีและ การส่งเสริมการจัดตั้ง Holding Company ของ มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัย ร่วมลงทุนในธุรกิจนวัตกรรมและ Deep-tech Startups รวมถึงการปลดล็อกให้หน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะ องค์การมหาชนในกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและ นวัตกรรม (อว.) ให้สามารถร่วมลงทุนในธุรกิจนวัตกรรมได้จริง

หนุนสร้างผู้ประกอบการนวัตกรรม 1,000 ราย เพิ่มรายได้ประเทศ "1 ล้านล้านบาท"

ดร.กิตติพงศ์ให้ความเห็นต่อเรื่องนี้ว่า กลุ่มที่เราเน้นและให้ความสำคัญมากคือ กลุ่มผู้ประกอบการรายใหม่ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่จะเป็นอนาคตของประเทศ เราเห็นจากประเทศต่าง ๆ ที่เขาเรียกกันทั่วไปว่า คือ ยูนิคอร์น ของประเทศไทยเราก็คาดหวังว่าท้ายที่สุดแล้วเราจะมีจำนวนยูนิคอร์นมากขึ้นจนสามารถสู้สิงคโปร์หรืออินโดนีเซียได้ โดยค่อยๆ ไต่ระดับขึ้นไป อาจเรียกได้ว่าเป็น โฟนี ไปก่อน คือ เริ่มจากการสร้างรายได้ 2-3 ร้อยล้านและพัฒนาขึ้นมาเป็น 1,000 ล้าน และ ขยับขึ้นเป็น 5,000 ล้าน พอถึง 30,000 ล้าน ก็จะถือเป็นยูนิคอร์น ใน กลุ่มนี้เราตั้งใจเป้าหมายว่าจะเพิ่มจำนวนผู้ประกอบการให้ได้ 1,000 ราย โดยมีค่าเฉลี่ยรายได้อยู่ที่รายละ 1,000 ล้าน ก็จะเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ 1 ล้านล้านบาท ได้ภายในปี 2570

มหาวิทยาลัยงานรับตั้ง Holding Company ร่วมลงทุนธุรกิจนวัตกรรมและการวิจัย

ดร.กิตติพงศ์กล่าวอีกว่า สำหรับแนวทางการสร้างผู้ประกอบการ นวัตกรรมให้เติบโตแบบก้าวกระโดด จะส่งเสริมให้จัดตั้ง Holding Company ในมหาวิทยาลัย และสถาบันวิจัย โดยมีสถานะเป็นนิติบุคคล ให้สามารถร่วมลงทุนในธุรกิจนวัตกรรมได้ ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัย หลายแห่งเริ่มดำเนินการไปแล้ว เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดตั้ง บริษัท ชื่อว่า บริษัท ซี ยู เอ็นเทอร์ไพรส์ จำกัด (CU Enterprise) มี วัตถุประสงค์เพื่อสร้าง Deep-Tech Startup ต่อยอดงานวิจัยที่มีอยู่ ในคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และส่งเสริมนวัตกรรมให้เกิดประโยชน์ เชิงพาณิชย์ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจแก่สังคม โดยดำเนินงานร่วมกับ ศูนย์กลางนวัตกรรมแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (CU Innovation

Hub) ในการให้คำแนะนำบ่มเพาะผู้ประกอบการ (Entrepreneurship Development) ระดมทุน (Accelerate) รวมทั้งร่วมลงทุนในบริษัท สปินออฟ (University Spin-offs) ที่ดำเนินงานโดยคณาจารย์และ นักวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันมีบริษัทสตาร์ทอัพ 354 ทีม และมีบริษัทสปินออฟเกิดขึ้นแล้ว จำนวน 100 บริษัท สร้างมูลค่า ทางการตลาด กว่า 22,000 ล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีการรวมตัวกัน ของนักวิจัยก่อตั้งชมรม Club Chula Spin-off มีสมาชิกกว่า 200 คน ที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือนักวิจัยรุ่นใหม่ที่จะเริ่มประกอบการ

ธุรกิจต่อไป สำหรับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้จัดตั้ง Angkaew Holding Company และบริษัทในเครือ เช่น Angkaew Start up มหาวิทยาลัยทักษิณ เปิดตัวบริษัท ทีเอสยู เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด มหาวิทยาลัยมหิดล ตั้งบริษัทร่วมทุนสตาร์ท จำกัด (STANG Holding Company) เพื่อร่วมทุนในผลงานวิจัยที่สามารถต่อยอดในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ได้จัดตั้ง บริษัท เคยูนิเวิร์ส จำกัด เป็นต้น

ยกระดับเศรษฐกิจฐานราก

ทิศทางที่ 2 การยกระดับเศรษฐกิจฐานรากและลดความเหลื่อมล้ำด้วย อววน. ดร.กิตติพงศ์ กล่าวว่า สอวช. จะเน้นการออกแบบกลไกสนับสนุนการยกสถานะทางสังคมของคนหรือครัวเรือน ในประชากรฐานราก 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเยาวชน ให้มีหลักประกันโอกาสทางการศึกษาและเข้าสู่เส้นทางอาชีพ โดยการพัฒนา Inclusive Higher Education Platform เพื่อให้มีโอกาสใช้ประโยชน์ หรือเข้าถึงการอุดมศึกษาที่เหมาะสม อีกกลุ่มคือ คนวัยทำงาน ให้สามารถเข้าถึงตำแหน่งงานทักษะกลาง-สูง โดยเน้นยกระดับศักยภาพแรงงานเชื่อมโยงสู่การจ้างงาน โดยใช้กลไกการพัฒนาบุคลากรค่าตอบแทนสูงหรือ Premium Workers รวมทั้งกระตุ้นการจ้างงานแรงงานกลุ่มฐานรากผ่านการอุดหนุนค่าจ้าง ค่าใช้จ่ายในการอบรม ร่วมกับภาคเอกชน และกลุ่มสุดท้ายคือ ผู้ประกอบการชุมชน โดยส่งเสริมการสร้างผู้ประกอบการชุมชน สร้างเครือข่ายที่มีความร่วมมือที่เป็นรูปธรรม ตลอดจนศึกษาแนวทางการขยายพื้นที่ดำเนินงานในระดับจังหวัด กลุ่มจังหวัด และมีการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

“ตลาดวัฒนธรรม” กระจายรายได้สู่ชุมชน

ดร.กิตติพงศ์เล่าให้ฟังว่า ในส่วนของเศรษฐกิจฐานราก มีหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) ที่จะทำให้อคนในจังหวัดที่อยู่ในระดับยากจนสามารถยกระดับขึ้นด้วยตัวของเขาเอง โดยเอามหาวิทยาลัยมาเป็นพี่เลี้ยง นำเอางานด้านความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมต่างๆ เข้าไปหนุนในการพัฒนาอาชีพ ซึ่งเมื่อเราเอานวัตกรรมใส่ลงไป สิ่งที่เกิดขึ้นคือ คุณภาพสินค้าเกิดการพัฒนารับยกตัวอย่างเช่น เสื้อกระจุจ จากเดิมราคาเสื้อผืนละ 100-150 บาท พอเอาทำออกมาแบบลงไปช่วยพัฒนาให้เป็นกระเป๋าส่งไปขายในห้างสรรพสินค้า ขายในตลาดวัฒนธรรม ราคาเพิ่มขึ้นถึง 3,000-5,000 บาทต่อไป เป็นต้น การนำเอาวัฒนธรรมมาสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ ทำเป็นตลาดวัฒนธรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่นเข้ามาประชาชนที่ผลิตสินค้าพื้นเมืองก็สามารถขายได้ มีเงินหมุนเวียนและกระจายรายได้สู่ชุมชน อย่างตลาดวัฒนธรรมที่ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช จัดตลาดครั้งหนึ่งมีเงินหมุนเวียนประมาณ 500,000-600,000 บาท ถึงตอนนั้นจัดกันมาเกือบสองร้อยครั้ง เพราะฉะนั้นเงินหมุนเวียนในพื้นที่ก็อยู่หลักร้อยล้านบาทแล้ว ซึ่งตลาดวัฒนธรรมในลักษณะนี้ ที่ผ่านมามบพท.ได้ดำเนินการให้เกิดขึ้นไปแล้วประมาณ 50-60 จังหวัด

ลดก๊าซเรือนกระจก 10 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์

สำหรับทิศทางที่ 3 ดร.กิตติพงศ์กล่าวว่า ได้ตั้งเป้าหมายลดก๊าซเรือนกระจก 10 ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์หรือเทียบเท่า โดย สอวช. ได้ส่งเสริมผู้ประกอบการให้ปรับตัวตามเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศและสอดคล้องกับมาตรการของนานาชาติ โดยตั้งเป้าหมายการทำงาน “50% ของบริษัทส่งออกบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และมีแผนสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)” โดยมีแผนทางการขับเคลื่อน ผ่านการสร้างเมืองต้นแบบที่ จ.สระบุรี ให้เป็นจังหวัดต้นแบบที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ทำงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรม คือสมาคมอุตสาหกรรมปูนซีเมนต์ไทย ส่วนราชการ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคประชาชน สร้างระบบเมืองนำอยู่เชิงนิเวศน์ พัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว การเกษตรที่ลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสนับสนุนการทำงานของวิสาหกิจชุมชน ถ้าทำที่จังหวัดสระบุรีได้ ต่อไปก็สามารถขยายผลไปพื้นที่อื่น ๆ ได้เช่น อ.แม่เมาะ และพื้นที่ EEC เช่น จ.ระยอง เป็นต้น อีกแนวทางหนึ่ง คือการพัฒนาให้เกิดมหาวิทยาลัยสีเขียว (Green Campus) พัฒนาเครือข่ายมหาวิทยาลัยในบทบาทผู้ให้บริการเทคโนโลยีและนวัตกรรม (Service Provider) สนับสนุนการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของภาคส่วนต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมือของมหาวิทยาลัยในการลดก๊าซเรือนกระจกภายในมหาวิทยาลัย และขยายการให้บริการออกไปสู่สังคมด้วย

“สระบุรีแซนด์บ็อกซ์” ต้นแบบความร่วมมือในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม

“ในมุมของ สอวช. เราทำ 2 อย่าง อย่างที่หนึ่ง คือ เราลงไปดูเป็นรายพื้นที่ ที่เราเรียก Area-Based ปัจจุบันเราเข้าไปสนับสนุนผู้ประกอบการซีเมนต์ไทยที่ จ.สระบุรี เราทำเอสทีเป็น อววน. เข้าไปหนุนเขา ส่งทีมงานเข้าไปช่วยทำเรื่องแผนที่นำทางด้านเทคโนโลยี เข้าไปดูเรื่อง Energy Transition ก็คือการเปลี่ยนรูปแบบพลังงานที่จะใช้ รวมถึงดูเรื่องของกระบวนการภายในภาคอุตสาหกรรมว่าถ้าจะปรับระบบการผลิตต่าง ๆ จะสามารถผลิตด้วยเทคโนโลยีที่สะอาดขึ้นได้อย่างไร และมีหน่วยงานสนับสนุนการวิจัยในการสร้างนวัตกรรมเข้าไปร่วมด้วย ตอนนี้เริ่มที่ จ.สระบุรี ซึ่งเวลาที่เราร่วมทำตามรายจังหวัดแบบนี้ เราไม่ได้ดูเฉพาะอุตสาหกรรมแต่ดูเรื่องของภาคชุมชนและภาคเกษตรควบคู่ไปด้วย อย่างภาคเกษตรเรามีหน่วยงานที่เรียกว่า บพท. เข้าไปสนับสนุนเกษตรกรในการเพาะปลูกพืชด้วยระบบใหม่ๆ สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (วว.) ก็ไปช่วยเรื่องการนำเทคโนโลยีที่จะสามารถนำมาช่วยเรื่องการจัดการขยะแบบครบวงจร มีการดึงประชาชนในพื้นที่มาทำงานร่วมกัน ทำแบบมีส่วนร่วม และสร้างความตระหนัก ทำให้ปล่อยก๊าซเรือนกระจกออกมาน้อย เมื่อเรามีจังหวัดต้นแบบที่ประสบความสำเร็จ อนาคตการขยายโมเดล “สระบุรีแซนด์บ็อกซ์” ก็จะเกิดขึ้นได้ไม่ยาก” ดร.กิตติพงศ์กล่าว

เพิ่มแรงงานทักษะสูง 25% ในปี 2570

ทิศทางที่ 4 สัดส่วนแรงงานทักษะสูง เพิ่มขึ้นเป็น 25% ในปี 2570 ดร.กิตติพงศ์ ให้ความเห็นเห็นว่า สอวช. ได้ออกแบบระบบสนับสนุนการพัฒนาแพลตฟอร์ม Upskill/Reskill/New Skill (URN) : STEM One Stop Service (STEM-OSS) ระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศไทย (E-Workforce Ecosystem (EWE) Platform) ที่เป็นตัวกลางสำคัญในการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลสำคัญด้านกำลังคนสมรรถนะสูง เพื่อต่อยอดและนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดนโยบายและทิศทางการพัฒนาากำลังคนของประเทศไทย ให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและอุตสาหกรรมในอนาคต ปีที่ผ่านมาแพลตฟอร์มพัฒนาากำลังคนที่ สอวช. จัดตั้งขึ้น โดยมีกรมสรรพากรให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี 250% มีบุคลากรภาคอุตสาหกรรมผ่านหลักสูตร Reskill/Upskill มากกว่า 50,000 คน และเกิดการจ้างงานบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกว่า 50,000 คน ปีนี้มีเป้าหมายพิจารณาเพิ่มเป็น 100,000 คน นอกจากนี้ ยังได้จัดทำมาตรการส่งเสริมการพัฒนาากำลังคนสมรรถนะสูง รวมทั้งพัฒนาข้อเสนอกลไกการพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศด้วย

จับมือเอกชนพัฒนาหลักสูตรระยะสั้น ป้อนตลาดแรงงาน

สำหรับความคืบหน้าในการดำเนินงาน ดร.กิตติพงศ์กล่าวว่า "ในส่วนของบัณฑิตจบใหม่เพื่อให้มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทที่จะจ้างงาน สอวช. มีแนวทางการเข้าไปหารือร่วมกับบริษัทเอกชนว่าต้องการบัณฑิตที่มีคุณสมบัติเช่นไร แล้วนำมาออกแบบเป็นหลักสูตรระยะสั้น อีกทั้ง ขณะนี้ สอวช. ได้ร่วมกับ สำนักงานปลัดกระทรวง อว. (สป.อว.) สนับสนุนให้เกิดการปลดล็อกข้อจำกัดในการจัดการศึกษาด้วยการจัดการศึกษารูปแบบใหม่ที่ต่างไปจากมาตรฐานเดิม ผ่านการทำหลักสูตรแกนต้นบ็อกซ์ ตัวอย่างเช่น หลักสูตรวิศวกรรมคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีดิจิทัล ที่คณะวิศวกรรมศาสตร์จุฬาฯ เป็นหลักสูตรทดลอง ที่เราจะคุยกับผู้ประกอบการเลยว่าเขาต้องการบัณฑิตที่มีคุณสมบัติอย่างไร เราก็มาจัดการเรียนการสอนให้ตอบโจทย์ตั้งแต่เรียนปีที่ 1 เพราะฉะนั้นนิสิต นักศึกษาไม่ต้องมานั่งเรียนถึง 4 ปี แล้วค่อยออกไปทำงานเหมือนคนรุ่นก่อนแล้ว แต่ว่าจบปี 1 ออกไปได้ประกาศนียบัตรรับรองก็สามารถออกไปทำงานแบบเต็มเวลาได้เลย เช่น ออกไปเป็นนักพัฒนาเว็บไซต์ (Full Stack Developer) ถ้าอยากกลับมาเรียนเพื่ออัปเลเวล ก็กลับมาเรียนเพิ่มเติมในรูปแบบโมดูล เพื่อพัฒนาไปเป็นนักวิศวกรข้อมูล (Data Engineer) โดยปีนี้เพิ่งเริ่มหลักสูตรเป็นปีแรก รับเด็กเข้ามาเรียนแล้ว 300 คน ถือเป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบและสร้างให้เกิดนวัตกรรมจัดการศึกษาใหม่ที่ได้ประโยชน์ทั้งผู้ประกอบการ และผู้เรียนไปพร้อมๆ กัน"

ปฏิรูประบบ อววน.

ทิศทางที่ 5 ปฏิรูประบบ อววน. ซึ่ง ดร.กิตติพงศ์ กล่าวว่า สอวช. มีแนวทางดำเนินการปฏิรูประบบ อววน. ทั้งในมิติ โครงสร้างของหน่วยงาน ระบบงบประมาณและการประเมินผลนโยบาย โดยได้กำหนดขึ้นงานสำคัญที่จะดำเนินการ คือ 1. จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางด้านศิลปะ สุนทรียะ อารยะ เพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อทำหน้าที่บ่มเพาะวัฒนธรรมไทย ทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น ศิลปะและการช่างขั้นสูง อนุรักษ์มรดกทางศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ และสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลงานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นการสร้างคุณค่าและรักษาวัฒนธรรมของชาติ ซึ่งรวมถึงศิลปะไทย สถาปัตยกรรมไทยและการช่างไทย อาหารไทย ดนตรีและนาฏศิลป์ไทย จารีตประเพณี ภูมิปัญญาและวิถีไทย และความรู้เกี่ยวกับประเทศและวัฒนธรรมไทยทุกมิติ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของไทย เพื่อสร้างสังคมอันดีงาม 2. จัดทำ National Quality Infrastructure (NQI) System Alignment เพื่อการพัฒนากรอบโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ ตลอดจนการพัฒนาการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ การปรับปรุงการให้บริการ การปรับปรุงมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพิ่มขีดความสามารถการให้บริการโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ อันจะนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของภาคการผลิตและภาคอุตสาหกรรม และยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้

ดร.กิตติพงศ์ กล่าวเสริมในตอนท้ายว่า อีกส่วนหนึ่งที่เราต้องเร่งทำคือ การปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม การปรับโครงสร้างภาคการเกษตร ภาคบริการของประเทศ ด้วยการใช้นวัตกรรมเพื่อผลักดันให้อุตสาหกรรมไทยก้าวขึ้นสู่ต้นน้ำ ลดการขายสินค้าในรูปวัตถุดิบ หันมาพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นของเราเอง เพื่อปรับปรุงคุณภาพและแปรรูปสินค้าให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น หากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันบูรณาการตามยุทธศาสตร์ อววน. ก็จะทำให้ประเทศไทยสามารถหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลางได้ จากเศรษฐกิจที่เคยเติบโต 2-3% ก็มีความเป็นไปได้ว่าจะขยับขึ้นได้ถึง 7-8% .